

Arthur Firstenberg, han som åpnet våre øyne for skadevirkningene fra vår elektriske hverdag, er død

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 28.02.2025

Fredag den 1. mars kom budskapet om at min store helt når det gjelder kunnskapsformidling om helse- og miljøskadene fra strøm og stråling, Arthur Firstenberg, døde den 25. februar.

Da en norsk-amerikansk dame på Hamar høsten 2017 sendte meg Arthur Firstenbergs bok *The Invisible Rainbow – A History of Electricity and Life*, var det som å få en åpenbaring levert på døra:

Med denne boka falt så mye virkelig på plass. Boka ga meg oversikt og sammenheng over det store feltet «helse- og miljøvirkninger fra elektromagnetiske felt». Til da hadde jeg i fire-fem år gravd meg nedover i feltet ved å lese fagartikler og et par innføringsbøker, men denne boka var noe helt annet. Den måtte jeg bare få ut til mange.

Jeg skrev til Arthur, fikk gjort en enkel avtale, og høsten 2018 hadde jeg oversatt boka til norsk: *Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet*. Boka er kommet i fire opplag og er solgt i ca. 2 700 eksemplarer.

Etter hvert er «Regnbuen» blitt oversatt også til åtte andre språk og vil fortsatt i mange år være den beste oversiktsboka for dem som er interessert i forsknings- og kunnskapshistorien på feltet – fra Kinas tidligste historie, via 1700-tallets tidlige utforskning av helsevirkninger, elektrisitetens og radioteknologiens seiersgang og skyggesider, og hele veien fram til Gro Harlem Brundtland og 5G. Dessuten er boka både vakker, morsom og spennende, og ikke minst vidsynt og utfordrende. (Jeg har fortsatt 80 stykk fra 3. opplag igjen. De kan nå bare fås [HER](#).)

Nå da dødsbudskapet kom, var jeg etter avtale med Arthur i gang med å vurdere om jeg skulle gi meg i kast også med hans nye bok *The Earth and I* (Skyhorse, 2025). Den er en enda bredere bok om hvordan vi mennesker må tilbake til enklere livsformer om vi skal redde klodens miljø. Boka er flott og vakker, men jeg kommer ikke til å oversette den. For meg er det «Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet» som blir stående som en liten bauta her i Norge over den ekstremt kunnskapsrike, stride og prinsippfaste kjemperen som nå er gått bort.

Rundbrevet som ble sendt ut fra Arthur Firstenbergs hjelpere følger under.

Einar Flydal, den 2. mars 2025

Arthur Firstenberg: 28. mai 1950 – 25. februar 2025

«Arthur Firstenberg, forfatter, miljøforkjemper og aktivist, døde i sitt hjem etter måneder med en udiagnostisert sykdom, omgitt av familie og venner.

Arthur ble født i Brooklyn, New York, av Holocaust-overlevende. Barndomssommerene hans i delstaten New York, Grand Canyon, Yosemite nasjonalpark og på en øy nær Newfoundland fremmet hans kjærlighet til naturen. Ved Cornell University viet han halvparten av tiden sin til fotturer, kanopadling og fjellklatring og halvparten til fysikk, matematikk, eldgamle sivilisasjoner og fremmedspråk. Etter eksamen i 1971 bodde han hos småbønder i Norge og blant Guatemalas tradisjonelle maya-indianere.

Fra 1978 til 1982 drev Arthur på medisinske studier ved University of California, Irvine. Han avbrøt før han ble uteksaminert etter at mer enn 40 tannrøntgenbilder førte til at han fikk mikrobølgesyke.

Han ble vegetarianer og Feldenkrais-utøver.

I 1986 deltok Arthur i Great Peace March for den verdensomspennede Nei til Atomvåpen-bevegelsen, Global Nuclear Disarmament. Mens han gikk til fots på tvers over USA, var han vitne til det moderne samfunnets ødeleggelse av jorden og dens skapninger. I 1989, på jakt etter et enkelt liv, reiste han til de nordligste deler av Canada, men fant hjerteskjærende ødeleggelser der også.

I 1996, for å fremskynde utrulling av mobiltelefon tjenester, vedtok kongressen telekommunikasjonsloven. Seksjon 704 forbyr lokalsamfunn å nekte tillatelse til å installere mobilantenner ut fra deres innvirkninger på miljøet. Arthur grunnla da [Cellular Phone Task Force](#) og begynte å tilby et samlingspunkt for informasjon om trådløse teknologier og skadelige virkninger, og et globalt støttenettverk for mennesker som var blitt passiviserte av elektromagnetiske felt. Han begynte å spore opp søknadene om tillatelser som ulike selskaper sendte til kommuner for å installere mobilantenner, smartmålere og andre tekniske innretninger som sender ut stråling, og samlet andre for å prøve å stoppe slikt fra å bli utplassert.

Ut fra rettsgrunnlaget for stater, natur og funksjonshemmede, sluttet Cellular Phone Task Force seg i 1997 til andre grupper for sammen å utfordre Federal Communications Commission (USAs NKOM) sine eksponeringsgrenser for radiofrekvent stråling. Innsatsen deres ble mislykket.

I 2002 anerkjente USAs Råd for tilgjengelighet for alle at i henhold til loven fra 1990 vedr. funksjonshemninger, Americans with Disabilities Act (ADA), kan el-følsomhet betraktes som funksjonshemming.

Arthur flyttet til Santa Fe, New Mexico i 2005. Han introduserte seg selv for et fullsatt publikum i Kvinneforeningen, og omtalte noen av virkningene fra eksponering for elektromagnetisk stråling, så som kvalme, neseblod, diaré, hodepine, søvnløshet, tretthet, uregelmessig hårtap og nervesmerter. Mange mennesker ble rørt til tårer da de innså hva slags virkninger trådløse teknologier kan ha på familier, kjæledyr og deg selv.

Hver gang et selskap foreslo en ny mobilmast eller byen foreslo å installere ny WiFi, eller et offentlig organ for grunnleggende tjenester (vann, strøm, etc.) foreslo å installere “smarte” målere, varslet Arthur sin e-postliste og oppfordret folk til å delta på offentlige høringer og si fra. Bystyresalene ble ofte overfylt.

Arthur ble kjent for sin følsomhet for trådløst utstyr, sine engasjerte offentlige kommentarer, sin manglende vilje til å gå på akkord med økologisk bærekraft og folkehelse, og fordi han saksøkte en nabo fordi hans WiFi plaget ham. *New York Times* og andre medier latterliggjorde Arthur gjentatte ganger for det søksmålet. Oppmerksomheten distraherer ham ikke.

I 2021 anmodet han gjennom Santa Fe Alliance for Public Health and Safety at USAs høyesterett skulle ta stilling til 1) om telekomlovens § 704 bryter med første grunnlovstillegget om retten til innsyn i domstolens arbeid og 2) om “miljøvirkninger” også omfatter “helsevirkninger”. Mange organisasjoner sluttet seg til denne saken, men Høyesterett avslo å behandle den.

Arthur førte logg over datoene for når han opplevde nye eller kraftigere symptomer— og fant så ut at de samsvarte med datoene da satellitter, 5G og andre teknologier ble slått på. In *Den usynlige regnbuen* sammenholdt han økningene i elektrifisering med økningen av tidligere ukjente sykdommer, herunder kreft, hjertelidelser, diabetes og Alzheimers. Han anså stråling fra trådløse telefoner, mobilantenner, mobiltelefoner, bærbare datamaskiner, fluorescerende lys, satellitter, «smarte» målere for strøm, vann og gass, nyere biler og annet sendeutstyr for å være i konflikt med naturen.

I årevis kom Arthur seg rundt Santa Fe på sykkel. Han hadde aldri en TV eller en mobiltelefon. Han drømte om at folk høflig skulle aksepterte naboers bønner om å slå av mobil-utstyr og slå av WiFi. Fordi datamaskiner herjer slik med jorden og med folkehelsen fra vugge-til-grav, drømte han om et samfunn med felles – ikke individuelt eide – datamaskiner. Han oppfordret ofte folk om helt å slutte å bruke mobilt utstyr.

Som medlem av foreningen Once A Forest motsatte han seg slik politikk for skogsforvaltning som tynning og styrt avbranning.

Arthur forsto følgene av de elektriske kreftene ned til minste detalj.

“Det eneste vi virkelig kan gjøre for å redde kloden er å slutte å ødelegge den.

Da vil Jorden ta vare på seg selv. I stedet for å prøve å fikse hele planeten, la oss ta vare på våre egne enkle liv.” [Arthur Firstenberg](#)

Firstenbergs bøker omfatter *The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life* (Chelsea Green, 2020, solgt i mer enn 100 000 eksemplarer); *Microwaving Our Planet: The Environmental Impact of the Wireless Revolution* (1997); og, ganske nylig, , [*The Earth and I*](#) (Skyhorse, 2025).

Arthur Firstenberg etterlater seg en nevø og utallige mennesker som føler seg forpliktet til å respektere naturen og redusere elektroniske teknologier fordi de skader økosystemer og folkehelsen.

En minnesamling er planlagt til lørdag 1. mars kl. 16.15 i fellessalen i Hovedbiblioteket i Santa Fe (på hjørnet av Marcy og Washington Streets).

Et minnesamvær på Zoom vil bli planlagt til et senere tidspunkt.

Vår aktivistarbeid avhenger av din støtte. De kan gis til Cellular Phone Task Force.»